

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه صنعتی شیراز

دانشکده علوم، گروه ریاضی

پایان نامه کارشناسی ارشد
در رشته ریاضی گرایش کاربردی

بررسی کارایی روش‌های اصلاح شده هموتوپی در حل معادلات دیفرانسیل با مشتقات جزئی

نگارش:

مرتضی میرزایی

استاد راهنما:

دکتر اسماعیل حسام‌الدینی

استاد مشاور:

دکتر محمد جواد مهدی پور

بهمن ۱۳۹۱

تقدیم به مهربان فرشتگانی که

لحظات ناب باور بودن، لذت و غرور دانستن، جسارت خواستن، عظمت رسیدن

و تمام تجربه های یکتا و زیبای زندگیم، مدیون حضور سبز آنهاست،

" تقدیم به خانواده عزیزم "

سپاسگزاری

اول دفتر به نام ایزد دانا صانع پروردگار حی و توانا

سپاس خدایی که انسان را آفرید و او را به فضیلت تعلیم و تعلم بر دیگر مخلوقات برتری بخشید. شایسته است در آغاز این نوشتار، از همه عزیزانی که مرا در تهیه این رساله یاری نموده و بالاتر از آن، زندگی مرا با حضورشان شکل داده اند، تشکر نمایم. بیش و پیش از همه از خانواده گرامی ام تقدیر و تشکر نموده و از پدر و برادران بزرگوار، مادر مهربان و خواهر عزیزم برای نقش بی بدیلشان در یاری و همراهی ام سپاس گذارم. همچنین فرصت را مغتنم شمرده و از استاد راهنمای گران قدر، جناب آقای دکتر اسماعیل حسام الدینی که در این دوره افتخار شاگردی ایشان را داشتم، فروتنانه تقدیر می‌نمایم. حقیقت آن است که نوشتارم برای سپاس از اخلاق، دانش و ادب استادی که به حق بهترین راهنما و آموزگار دانشگاهی ام بوده است، قاصر است. امیدوارم که همواره شایسته افتخار شاگردی ایشان باشم. همچنین از آقای دکتر مهدی پور، مدیر گروه ریاضی و استاد جوان و دلسوز که زحمت مشاوره این پایان نامه را کشیده اند بسیار سپاس گذارم. سپاس و درود بر دیگر اساتید محترم گروه ریاضی دانشگاه صنعتی شیراز که در طول این دوره افتخار شاگردی و کسب دانش و معرفت را از ایشان داشتم.

در پایان و نه کمتر از آغاز، تشکر می‌کنم از دوستان و همکلاسی‌های عزیز و بزرگوارم که از همراهی و یاری‌شان بهره مند شدم، از جمله آقایان: ناصر زمانی، محسن ریاحی، محمدرضا پاکباز و سعید هاشمی.

در این بازار اگر سودی است با درویش خرسند است

خدایا منعمم گردان به درویشی و خرسندی

چکیده

بررسی کارایی روش‌های اصلاح شده هموتوپی در حل معادلات دیفرانسیل با مشتقات

جزئی

نگارش:

مرتضی میرزایی

با پیشرفت فن‌آوری در سال‌های اخیر، استفاده از روش‌های عددی در حل مسائل دیفرانسیلی به سرعت گسترش یافته است. روش‌های مبتنی بر تکنیک هموتوپی ابزار قدرتمندی در حل معادلات جبری، معادلات دیفرانسیلی معمولی و جزئی، معادلات انتگرالی، دیفرانسیل-انتگرالی و حتی مسائل کنترل بهینه هستند. این روش‌ها قابلیت‌های زیادی مانند ترکیب با تقریبات پاده، تبدیلات لاپلاس و چند جمله‌ای‌های درونیاب را به منظور بهبود جواب حاصل شده، دارند. بنابراین، می‌توان از این روش‌ها در زمینه‌های مختلف علوم و مهندسی برای یافتن یک جواب تقریبی تحلیلی استفاده کرد. از مزیت‌های این روش‌ها می‌توان به همگرایی تضمین شده، حجم محاسبات کم و دقت بالای جواب‌های حاصل شده اشاره کرد. این پایان نامه به معرفی و بررسی برخی از روش‌های هموتوپی و روش‌های اصلاح شده آن‌ها در حل معادلات دیفرانسیل با مشتقات جزئی می‌پردازد. برای بهبود کارایی روش‌های هموتوپی، از قابلیت‌های ذکر شده برای این روش‌ها استفاده شده است.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	فصل ۱: پیشگفتار و مفاهیم مقدماتی
۲	۱-۱ مقدمه
۳	۱-۱-۱ مروری بر مطالب این پایان نامه
۳	۲-۱ تعاریف
۳	۱-۲-۱ برخی تعاریف مقدماتی
۵	۲-۲-۱ جواب یک PDE
۶	۳-۲-۱ شرایط مرزی
۷	۳-۱ بررسی روش تداخلی
۱۰	۴-۱ روش تجزیه آدومین
۱۳	۵-۱ روش تکرار تغییراتی
۱۴	فصل ۲: معرفی و بررسی همگرایی روش های هموتویی
۱۵	۱-۲ مقدمه
۱۵	۲-۲ مرتبه همگرایی یک دنباله
۱۷	۳-۲ بیان هموتویی از منظر توپولوژی
۱۹	۴-۲ روش تحلیلی هموتویی
۱۹	۱-۴-۲ مقدمه و تعاریف
۲۱	۲-۴-۲ بررسی روش تحلیلی هموتویی

۲۳	منحنی‌های \hbar و ناحیه معتبر پارامتر \hbar
۳۰	روش تداخلی هموتوپی
۳۰	مقدمه و تاریخچه ۱-۵-۲
۳۱	بررسی روش تداخلی هموتوپی ۲-۵-۲
۳۹	روش هموتوپی مجانبی بهینه ۶-۲
۳۹	مقدمه و تاریخچه ۱-۶-۲
۴۰	بررسی روش ۲-۶-۲
۴۷	معادلات انتگرالی ۷-۲
۴۷	مفاهیم مقدماتی و تعاریف ۱-۷-۲
۴۹	روش تداخلی هموتوپی در حل معادلات انتگرالی ۲-۷-۲
۵۳	فصل ۳: معرفی برخی روش‌های بهبود یافته هموتوپی
۵۴	روش‌های بهبود یافته تداخلی و تحلیلی هموتوپی ۱-۳
۵۴	روش بهبود یافته تداخلی هموتوپی (<i>MHPM</i>) ۱-۱-۳
۵۹	روش بهبود یافته تحلیلی هموتوپی (<i>MHAM</i>) ۲-۱-۳
	ترکیب تبدیل لاپلاس و روش تداخلی هموتوپی در حل مسائل مقدار
۶۱	مرزی و اولیه (<i>LHPM</i>)
۶۴	یک الگوریتم موثر در یافتن فرم بسته جواب تقریبی ۴-۱-۳
	معرفی یک حدس اولیه جدید در <i>HPM</i> برای مسائل مقدار اولیه و مقدار
۷۰	مرزی خطی از مرتبه دوم
۷۰	مقدمه ۱-۲-۳
۷۰	پیاده سازی ۲-۲-۳
۷۵	فصل ۴: استفاده از درونیابی‌های عددی در بهبود روش‌های هموتوپی
۷۶	مقدمه ۱-۴
۷۶	چند جمله‌ای‌های چبیشف و درونیاب‌های لاگرانژ و هرمیت ۲-۴
۷۶	چند جمله‌ای‌های چبیشف ۱-۲-۴
۷۸	چند جمله‌ای‌های درونیاب لاگرانژ و هرمیت ۲-۲-۴
۷۹	بهبود <i>HPM</i> با استفاده از چند جمله‌ای‌های درونیاب بهینه ۳-۴

۸۸

فصل ۵: نتیجه‌گیری و پیشنهادات

۹۱

مراجع

۹۷

واژه‌نامه فارسی به انگلیسی

فهرست جدول‌ها

صفحه	عنوان
۹	جدول ۱-۱: مقایسه جواب تحلیلی و تداخلی به دست آمده
۲۶	جدول ۱-۲: مرتبه همگرایی در نقاط مختلف برای مثال ۱۵.۲
۴۳	جدول ۲-۲: مقایسه جواب تحلیلی و تقریبی بدست آمده در مثال ۲۱.۲
۴۴	جدول ۳-۲: مقایسه خطای جوابهای تقریبی بدست آمده در مثال ۲۱.۲
۵۲	جدول ۴-۲: مقایسه جواب تحلیلی و تقریبی به دست آمده در مثال ۲۴.۲
۵۲	جدول ۵-۲: مقایسه جواب تحلیلی و تقریبی به دست آمده در مثال ۲۴.۲
۶۶	جدول ۱-۳: مقایسه خطای تقریبات پاده و تیلور در مثال ۶.۳

فهرست شکل‌ها

صفحه	عنوان
۲۷	شکل ۱-۲: مقایسه جواب تقریبی و تحلیلی در مثال ۱۵.۲
۲۷	شکل ۲-۲: تعیین ناحیه همگرایی h در مثال ۱۵.۲
۲۹	شکل ۳-۲: مقایسه جواب تقریبی و دقیق مسئله در مثال ۱۶.۲
۳۰	شکل ۴-۲: ناحیه همگرایی پارامتر h در مثال ۱۶.۲
۳۹	شکل ۵-۲: جواب‌های تقریبی و دقیق دستگاه معادله در مثال ۲۰.۲
۴۴	شکل ۶-۲: مقایسه جواب‌های تقریبی و دقیق دستگاه معادله در مثال ۲۱.۲
۴۶	شکل ۷-۲: ناحیه همگرایی پارامتر h در مثال ۲۲.۲
۵۲	شکل ۸-۲: مقایسه جواب تقریبی و دقیق دستگاه در مثال ۲۴.۲
۶۶	شکل ۱-۳: مقایسه خطای چند جمله‌ای‌ها در مثال ۶.۳
۸۱	شکل ۱-۴: مقایسه توابع درونیاب و تقریب تیلور در مثال ۱.۴
	شکل ۲-۴: مقایسه جواب‌های تقریبی حاصل شده با توابع درونیاب و تقریب تیلور
۸۲	در مثال ۱.۴
	شکل ۳-۴: مقایسه خطای ایجاد شده در استفاده از توابع درونیاب و تقریب تیلور در
۸۳	مثال ۱.۴
	شکل ۴-۴: مقایسه جواب‌های تقریبی حاصل شده با توابع درونیاب و تقریب تیلور
۸۴	در مثال ۱.۴

شکل ۴-۵: مقایسه خطای ایجاد شده در استفاده از توابع درونیاب و تقریب تیلور در	
مثال ۱.۴	۸۴
شکل ۴-۶: مقایسه توابع درونیاب و تقریب تیلور در مثال ۲.۴	۸۶
شکل ۴-۷: مقایسه جواب‌های تقریبی حاصل شده با توابع درونیاب و تقریب تیلور	
در مثال ۲.۴	۸۷
شکل ۴-۸: مقایسه خطای ایجاد شده در استفاده از توابع درونیاب و تقریب تیلور در	
مثال ۲.۴	۸۷

فصل ۱

پیشگفتار و مفاهیم مقدماتی

۱-۱ مقدمه

برای حل مسائل فیزیکی، در اکثر مواقع آن‌ها را به صورت مسائل ریاضی مدل سازی می کنند. برای بیان این مسائل که در طبیعت نیز وجود دارند از معادلات دیفرانسیل استفاده می شود [۳۵]. بنابراین اکثر این مسائل به صورت معادلات دیفرانسیل با مشتقات جزئی و از نوع غیرخطی نمایش داده می شوند. گاهی حل این مسائل با استفاده از روش‌های کلاسیک کاری بسیار دشوار و حتی غیرممکن می باشد. در حالت کلی، به دست آوردن یک تقریب تحلیلی از مسائل غیرخطی با درجه غیرخطی بالا کاری دشوار است. در گذشته، بسط جواب یک مسئله غیرخطی، عمدتاً با نوع مسئله و تکنیک‌های تحلیلی مورد استفاده بیان می شد و ناحیه همگرایی سری جواب شدیداً به پارامترهای فیزیکی مسئله وابسته بود. باید توجه کنیم که توانایی یافتن جواب تحلیلی مسائل غیرخطی با افزایش درجه غیرخطی مسئله، کاهش یافته و جواب‌های تقریبی تحلیلی نیز تنها برای مسائل غیرخطی با درجه غیرخطی کم معتبر می باشد. در گذشته به دلیل عدم پیشرفت فناوری، برای حل این مسائل از روش‌های عددی، مشکلات زیادی وجود داشت. بنابراین همواره سعی شده است که جواب‌هایی تحلیلی به وسیله روش‌هایی مثل روش آدومین، روش هموتوپی، روش بسط تیلور و بسط تداخلی برای این مسائل یافت شود [۴۵]. روش تداخلی ابزاری قوی در حل معادلات غیرخطی برای مسائل مهندسی می باشد. البته این روش دارای محدودیت‌هایی نیز می باشد. یکی از نقاط ضعف این روش وابستگی آن به پارامتر تداخلی است. بسیاری از مسائل فیزیکی تداخلی نیستند و نمی توان از روش تداخلی برای حل و تفسیر آن‌ها استفاده کرد. این مشکل در فصل‌های بعد و با معرفی روش‌های هموتوپی حل می شود.

۱-۱-۱ مروری بر مطالب این پایان نامه

کلیات مطالبی که در این پایان نامه مورد بحث قرار می گیرند به صورت زیر است:
در فصل اول به بیان تعاریف و مقدمات درباره معادلات دیفرانسیل پرداخته می شود. همچنین برخی از روش های کلاسیک در حل معادلات دیفرانسیل در این فصل معرفی می شوند.
در فصل دوم به معرفی و بررسی سه روش مهم که از تکنیک هموتوپي در حل مسائل دیفرانسیلی و انتگرالی استفاده می کنند پرداخته می شود.
در فصل سوم و چهارم نیز برخی از تکنیک های ساده و مفید که باعث بهبود جواب های حاصل شده به وسیله روش های هموتوپي می شود مورد مطالعه قرار می گیرند.
در فصل آخر نیز نتایج این پایان نامه و پیشنهادهایی جهت ادامه کار در این مبحث ارائه می شود.

۲-۱ تعاریف

۱-۲-۱ برخی تعاریف مقدماتی

در این فصل به بیان برخی تعاریف و مقدمات درباره معادلات دیفرانسیلی، انتگرالی و برخی از روش های کلاسیک در حل معادلات دیفرانسیل معمولی و جزئی پرداخته می شود.

تعریف ۱.۱: یک معادله دیفرانسیل با مشتق جزئی (PDE^1) معادله ای است که شامل یک متغیر وابسته (یک تابع نامشخص) و مشتقات جزئی آن می باشد. می دانیم که در یک معادله دیفرانسیل معمولی (ODE^2)، متغیر وابسته $u = u(x)$ تنها به متغیر مستقل x وابسته می باشد ولی در یک PDE متغیر وابسته به بیش از یک متغیر مستقل وابسته است.

مثال ۲.۱: در زیر نمونه هایی از PDE که به ترتیب نشان دهنده انتقال جریان گرما در یک ، دو و سه بعد می باشند ارائه شده است.

$$u_t(x, t) = ku_{xx}(x, t),$$

$$u_t(x, y, t) = k(u_{xx}(x, y, t) + u_{yy}(x, y, t)), \quad (1-1)$$

$$u_t(x, y, z, t) = k(u_{xx}(x, y, z, t) + u_{yy}(x, y, z, t) + u_{zz}(x, y, z, t)).$$

Partial Differential Equation¹
Ordinary Differential Equation²

تعریف ۳.۱: مرتبه یک PDE مرتبه بالاترین مشتق جزئی می‌باشد که در معادله ظاهر شده است. برای مثال معادلات زیر را در نظر می‌گیریم:

$$u_{xx} + 2xu_{xy} + u_{yy} = e^y,$$

$$u_{xxy} + xu_{yy} + \lambda u = \gamma y,$$

معادله اول یک معادله دیفرانسیل جزئی از مرتبه دوم است در حالی که معادله دیگر از مرتبه سوم می‌باشد.

تعریف ۴.۱: یک PDE را خطی گوئیم اگر شرایط زیر برقرار باشند:

(الف) توان متغیر وابسته و هر مشتق جزئی در معادله یک باشد.

(ب) ضریب متغیر وابسته و ضریب هر مشتق جزئی، ثابت یا متغیر مستقل باشد.

اگر هر کدام از شرایط بالا برقرار نباشد معادله غیرخطی نامیده می‌شود. معادلاتی که در آن‌ها توان قسمت غیرخطی بالاتر از سه باشد و یا معادلاتی که در آن‌ها عملگر خطی متناظر با شرایط اولیه داده شده در مسئله موجود نباشد را معمولاً معادلات غیرخطی قوی نامند. به عنوان مثال در معادله

$$u^5(x)u^{(4)}(x) + \sin(u(x)) = 0, \quad (2-1)$$

با شرایط اولیه

$$u(0) = A, u'(0) = B. \quad (3-1)$$

عملگر خطی برابر صفر است و این معادله نمونه‌ای از یک معادله دیفرانسیل غیرخطی قوی می‌باشد.

همانگونه که در معادلات جبری با توان‌های بالاتر از ۵ دستورالعمل خاصی برای حل آن‌ها نیست، حل PDE های با قسمت غیرخطی قوی نیز کاری بسیار دشوار و حتی در بعضی موارد غیر ممکن است.

مثال ۵.۱: معادلات دیفرانسیلی زیر را در نظر بگیرید:

$$\begin{aligned} u_{tt}(x, t) + u_{xx}(x, t) &= 0, \\ u_t(x, t) + u(x, t)u_x(x, t) &= \alpha u_t(x, t), \quad \alpha \in \mathbb{N}, \\ u_{tt}(x, t) + \frac{\partial^r u(x, t)}{\partial x^r} + \frac{\partial^r u^\Delta(x, t)}{\partial x^r} + u^r(x, t) \frac{\partial u(x, t)}{\partial x} &= 0. \end{aligned} \quad (۴-۱)$$

معادله اول، معادله لاپلاس دوبعدی و خطی است. معادله دوم، معادله غیرخطی برگر^۲ و معادله آخر یک معادله غیرخطی قوی می‌باشد.

۲-۲-۱ جواب یک PDE

یک جواب از یک PDE تابعی مثل u است که در معادله و شرایط داده شده معادله صدق کند. یادآوری می‌کنیم که اگر توابع u_1, u_2, \dots, u_n جواب‌های معادله باشند، آنگاه هر ترکیب خطی از آنها که به صورت

$$u = c_1 u_1 + c_2 u_2 + c_3 u_3 + \dots + c_n u_n, \quad (۵-۱)$$

باشد نیز جواب معادله است. مفهوم ترکیب دو یا بیش از چند جواب، اصل انطباق نامیده می‌شود. جواب عمومی یک معادله دیفرانسیل معمولی به ضرایب دلخواه بستگی دارد. اما در معادلات دیفرانسیل جزئی، جواب عمومی معادله به توابع دلخواه بستگی دارد. به عنوان مثال PDE زیر:

$$u_x + u_y = 0, \quad (۶-۱)$$

دارای جواب عمومی به صورت زیر است که در آن $f(x, y)$ یک تابع دلخواه مشتق پذیر است.

$$u = f(x, y), \quad (۷-۱)$$

بنابراین جواب معادله (۶-۱) می‌تواند به صورت یکی از توابع زیر باشد:

$$\begin{aligned} u = x - y, \quad u = e^{(x-y)}, \\ u = \sinh(x - y), \quad u = \ln(x - y). \end{aligned} \quad (۸-۱)$$

Laplace^۱
Burger^۲

همچنین هر تابع دیگری به فرم $f(x - y)$ نیز جواب این معادله است. این حقیقت که یک معادله ساده مانند (۶-۱) بینهایت جواب دارد، خود از مشکلاتی است که در مطالعه PDE ها باید بر آن غلبه کرد. بنابراین معمولاً ترجیح داده می‌شود که مستقیماً جواب‌های خصوصی این معادلات را بیابیم.

۳-۲-۱ شرایط مرزی

جواب عمومی یک معادله دیفرانسیل با مشتقات جزئی در مقایسه با جواب‌های خصوصی آن کاربرد کمتری دارد. برای یک PDE در یک ناحیه کراندار D ، معمولاً متغیر وابسته u در این ناحیه توصیف می‌شود. این اطلاعات مرزی مسئله، شرایط مرزی نامیده می‌شود که معمولاً به سه صورت زیر هستند:

۱- شرایط مرزی دیریکله

در این حالت، تابع u معمولاً روی مرز ناحیه کراندار توصیف می‌شود. برای مثال، برای یک میله به طول L که $0 < x < L$ شرایط مرزی دیریکله به صورت زیر بیان می‌شود:

$$u(0) = \alpha, \quad u(L) = \beta,$$

که در آن α و β ثابت‌های مشخصی هستند.

۲- شرایط مرزی نیومن

در این حالت مشتق نرمال در جهت بردار نرمال بیرونی مرز توصیف می‌شود. برای یک میله به طول L ، شرایط مرزی نیومن به صورت زیر می‌باشد:

$$u_x(0, t) = \alpha, \quad u_x(L, t) = \beta.$$

۳- شرایط مرزی ترکیبی

در این حالت یک ترکیب خطی از u و $\frac{\partial u}{\partial n}$ روی مرز مشخص می‌شود. لازم به یادآوری است که همیشه لازم نیست دامنه کراندار باشد. در بعضی از مسائل ممکن است قسمتی از دامنه یا کل آن در بینهایت باشد.

برای حل یک معادله دیفرانسیل به وسیله روش‌های هموتوپی، آدومین و تکرار تغییراتی از

شرایط اولیه در یک نقطه آغازین و یا همان شرایط مرزی ترکیبی استفاده می‌شود. چنانچه شرایط اولیه داده نشده باشند، آن‌ها را به صورت ضرایب ثابت وارد مسئله می‌کنیم و جواب تقریبی را بر حسب آن‌ها به دست می‌آوریم. سپس با استفاده از شرایط مرزی داده شده در مسئله به آسانی این ضرایب را تعیین می‌کنیم. برای مثال، فرض کنیم معادله دیفرانسیل زیر با شرایط مرزی دیریکله داده شده باشد:

$$u''(x) + u(x) + \varepsilon u^3(x) = 0, \quad u(0) = 1, \quad u(1) = \frac{1}{4}, \quad x \in [0, 1]. \quad (9-1)$$

در این صورت یک شرط اولیه به صورت $u'(0) = B$ به مسئله اضافه می‌کنیم. با استفاده از روش تداخلی هموتوپی که در فصل بعد شرح داده می‌شود و شرط مرزی $u(1) = \frac{1}{4}$ در جواب تقریبی، خواهیم داشت $B = 0$.

در بخش بعد به معرفی یکی از روش‌های کلاسیک در حل معادلات دیفرانسیل می‌پردازیم و با ذکر معایب و مشکلات آن، در فصل بعد به معرفی روش تداخلی هموتوپی که از ادغام این روش و مفهوم هموتوپی به دست می‌آید و همچنین دیگر روش‌های هموتوپی پرداخته می‌شود.

۳-۱ بررسی روش تداخلی

روش‌های تحلیلی مختلفی برای مسائل غیرخطی موجود است. از جمله این روش‌ها می‌توان به روش‌های تداخلی اشاره نمود که به خوبی شناخته شده هستند و به طور وسیعی بکار می‌روند. یکی از موفقیت‌های حیرت‌انگیز روش‌های تداخلی در کشف نهمین سیاره منظومه شمسی بوده است [۲۸]. روش‌های تداخلی از کمیت‌های تداخلی برای تبدیل یک مسئله غیرخطی به تعداد نامتناهی از زیر مسئله‌های خطی و سپس تقریب زدن جواب به وسیله مجموع جواب‌های تعدادی از زیر مسئله‌های اولیه است. در این روش فرض می‌کنیم که جواب معادله دیفرانسیل به صورت یک سری توانی از ε باشد و با تقلیل شرایط اولیه مسئله به یک مجموعه از شرایط اولیه و همچنین قراردادن سری در معادله دیفرانسیل و محاسبه ضرایب هم‌توان ε به یک دسته از معادلات ساده‌تر با شرایط اولیه خواهیم رسید. با حل این مسایل و قرار دادن آن‌ها در معادلات بعدی به جواب مسئله خواهیم رسید.

مثال ۶.۱: مسئله شرط اولیه زیر را در نظر می‌گیریم:

$$y' = y^\lambda \sin(\varepsilon t), \quad y(0) = 1. \quad (10-1)$$

یادآوری می‌کنیم که این مسئله با روش جدا سازی متغیرها قابل محاسبه است و جواب تحلیلی آن به صورت زیر می‌باشد:

$$y(t) = \frac{\varepsilon}{(\varepsilon - 1) + \cos(\varepsilon t)}.$$

برای حل این مسئله با روش تداخلی، فرض می‌کنیم که جواب مسئله یک سری توانی از ε به صورت زیر باشد:

$$y(t) = \sum_{n=0}^{\infty} \varepsilon^n y_n(t). \quad (11-1)$$

شرایط مرزی مسئله به مجموعه شرایط مرزی زیر کاهش می‌یابد:

$$y_0(0) = 1, \quad y'_0(0) = 0, \quad y_k(0) = y'_k(0) = 0, \quad k \geq 1. \quad (12-1)$$

با قرار دادن رابطه (۱۱-۱) در رابطه (۱۰-۱) داریم:

$$\begin{aligned} & y'_0 + \varepsilon y'_1 + \varepsilon^2 y'_2 + \varepsilon^3 y'_3 + \varepsilon^4 y'_4 + \dots \\ & = (y'_0 + 2\varepsilon y_0 y_1 + \varepsilon^2 (2y_0 y_2 + y_1^2)) (\varepsilon t - \frac{1}{3!} \varepsilon^3 t^3), \end{aligned} \quad (13-1)$$

با محاسبه ضرایب هم‌توان ε در رابطه (۱۳-۱) دستگاه معادلات دیفرانسیلی زیر حاصل می‌شود:

$$\begin{aligned} y'_0 &= 0, \quad y_0(0) = 1, \\ y'_1 &= t y_0^\lambda, \quad y_1(0) = 0, \\ y'_2 &= 2t y_0 y_1, \quad y_2(0) = 0, \\ y'_3 &= (2y_0 y_2 + y_1^2), \quad y_3(0) = 0, \\ y'_4 &= t(2y_0 y_3 + 2y_1 y_2) - \frac{2}{3! t^3} y_0 y_1, \quad y_4(0) = 0. \end{aligned}$$

با حل این معادلات و استفاده از شرایط اولیه مرتبط خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} y_0(t) &= 1, \quad y_1(t) = \frac{1}{4}t^2, \quad y_2(t) = \frac{1}{4}t^4, \\ y_3(t) &= \frac{1}{8}t^6 - \frac{1}{34}t^4, \quad y_4(t) = \frac{1}{16}t^8 - \frac{1}{72}t^6. \end{aligned} \quad (14-1)$$

بنابراین جواب تداخلی به دست آمده به صورت زیر می باشد:

$$y(t) = 1 + \frac{1}{4}\varepsilon t^2 + \frac{1}{4}\varepsilon^2 t^4 + \varepsilon^3 \left(\frac{1}{8}t^6 - \frac{1}{34}t^4 \right) + \varepsilon^4 \left(\frac{1}{16}t^8 - \frac{1}{72}t^6 \right) + O(\varepsilon^5). \quad (15-1)$$

با مقایسه مقادیر به دست آمده از جدول ۱-۱ به ازای $\varepsilon = 0/1$ می بینیم که در روش تداخلی، بسط تیلور $\sin(\varepsilon t)$ (نه خود تابع $\sin(\varepsilon t)$) برای کنترل توان های ε در هر دو طرف رابطه (۱۳-۱) مورد استفاده قرار می گیرد. همچنین توجه داریم که تقریب زدن با دو جمله از بسط

جدول ۱-۱: مقایسه جواب تحلیلی و تداخلی به دست آمده

t	جواب تحلیلی	جواب تداخلی
0/8	1/0 33 4	1/0 33 4
1/5	1/12649	1/12651
2/0	1/24896	1/24884
3/0	1/8 713	1/78 24

تیلور بر جواب تقریبی به دست آمده تاثیر می گذارد. در روش تداخلی فرض می شود که یک پارامتر کوچک باید در مسئله مورد نظر وجود داشته باشد. این پارامتر کاربرد روش مذکور را بسیار محدود می کند. جواب به دست آمده به وسیله این روش بسیار به انتخاب این پارامتر وابسته می باشد. همچنین با فرض انتخاب مناسب این پارامتر، جواب های به دست آمده ممکن است تنها برای مقادیر کوچکی از این پارامتر معتبر باشند. همچنین بسیاری از معادلات غیرخطی در علوم و مهندسی به هیچ پارامتری وابسته نیستند. بنابراین در فصل های بعد با ترکیب این روش و مفهوم هموتوپی به بیان روش هایی می پردازیم که از این محدودیت ها مبرا هستند. در بخش بعد به معرفی و یادآوری دو روش مهم برای به دست آوردن جواب های تحلیلی تقریبی معادلات دیفرانسیل می پردازیم.